

Tinel
tekent
Babel &
Singer

OOGACHTEND

Tinel tekent Babel & Singer

Uitgeverij Oogachtend, 2022

© 2022, Koenraad Tinel
en Uitgeverij Oogachtend

ISBN 978-94-92672-55-1
D/2022/9174/3

1e druk april 2022

www.oogachtend.be
www.koenraadtinel.be

Oorspronkelijke verhalen?

Eindredactie: Bart Schoofs
Boekverzorging: Rob Westendorp
Foto's: Sam Debaecke (p. 172 en 177) en
Thomas Vercauteren (p. 180)
Drukagent: Printinge
Verspreiding: Pinceel Stripverspreiding
(België) Strips in Voorraad (Nederland)
Omslag gedrukt op 135 grs/m² Wibalin
Natural White, binnenwerk gedrukt op
150 grs/m² Munken Print 1,5

INHOUD

De smokkelaar

Isaac Bashevis Singer

7

**Het einde van de
heilige Hypatius**

Isaak Babel

45

De zonde van Jezus

Isaak Babel

85

De laatste blik

Isaac Bashevis Singer

125

**Koenraad Tinel,
omtrent
Babel & Singer**

Kurt Snoekx

171

De
Smokkelaar

~
Isaac Bashevis Singer

~
10 maart 2005.

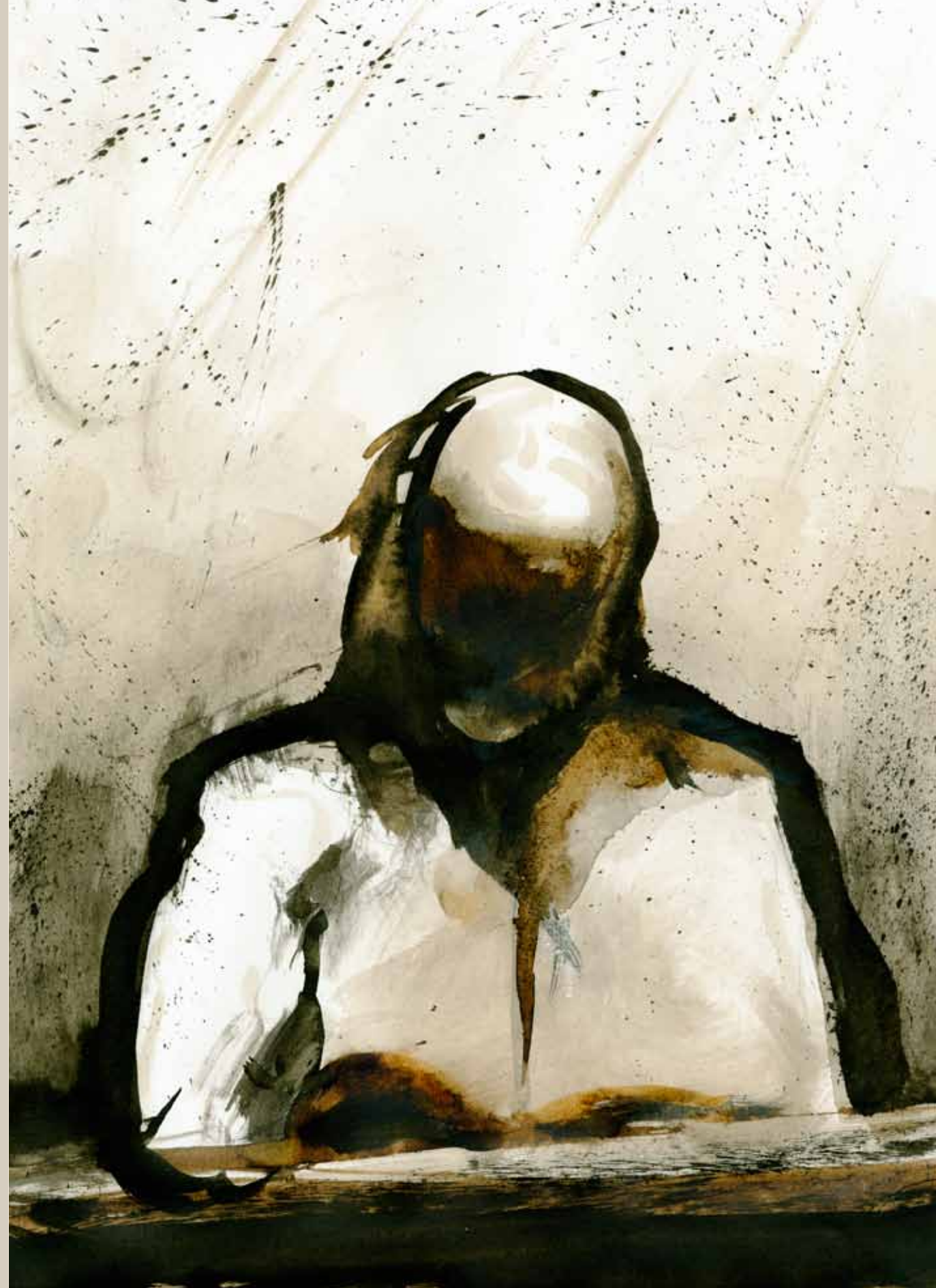
De telefoon ging en toen ik opnam hoorde ik gemompel, gestamel en gehoest. Na een poosje zei een man:
'U zal het wel vergeten zijn maar u heeft me een keer beloofd om mijn boeken, ik bedoel uw boeken, te signeren. Toen we elkaar in Philadelphia ontmoetten gaf u me uw adres en telefoonnummer. Uw adres is niet veranderd maar u heeft nu een geheim nummer. Ik kreeg het van uw secretaresse maar ik moest haar beloven dat ik u niet te lang zou ophouden.'

Hij probeerde me een lezing van me in herinnering te brengen die ik op een avond in Philadelphia had gehouden en ik besepte ineens dat dat tien jaar geleden was. Hij zei tegen me: 'Houdt u zich schuil? In die tijd stond u nog gewoon in het telefoonboek. Op mijn bescheiden manier doe ik hetzelfde. Ik mijd de mensen.'

'Waarom?' vroeg ik.

'Het zou te veel tijd kosten om dat uit te leggen en ik heb beloofd u niet al te lang te storen.'

Toen hoorde ik een soort gekrab aan mijn deur. Ik deed open en zag een klein mannetje staan achter een boodschappenkarretje afgeladen met boeken. Midden in de koude winter liep mijn gast in een haveloze regenjas, een overhemd met open boord en op zijn hoofd een gebreide muts. Hij vroeg: 'Heeft u geen bel?'

'Hier zit de belknop,' zei ik.

'Wat? Ik ben half blind. Dat komt allemaal door het ouder worden. We gaan niet opeens dood maar in termijnen.'

Ja, ik werd smokkelaar, en wat ik smokkelde was mezelf. Mijn lijf is mijn contrabande. Mijn komst naar Amerika in 1949 was, mag ik wel zeggen, een enorme smokkel-prestatie van me. De kans die ik had om in leven te blijven en naar de Verenigde Staten te komen was minder dan miniem. Als u me vraagt wat mijn beroep is, luidt mijn antwoord: “Ik ben een Jiddische dichter.”

Hoe weet je of iemand een dichter is of niet? Als een redacteur een lege plek in zijn tijdschrift wil vullen en een gedicht van je plaatst, ben je dichter. Als dat niet gebeurt ben je alleen maar een grafomaan. Ik heb altijd pech gehad met redacteurs en dus behoor ik tot de tweede categorie.’

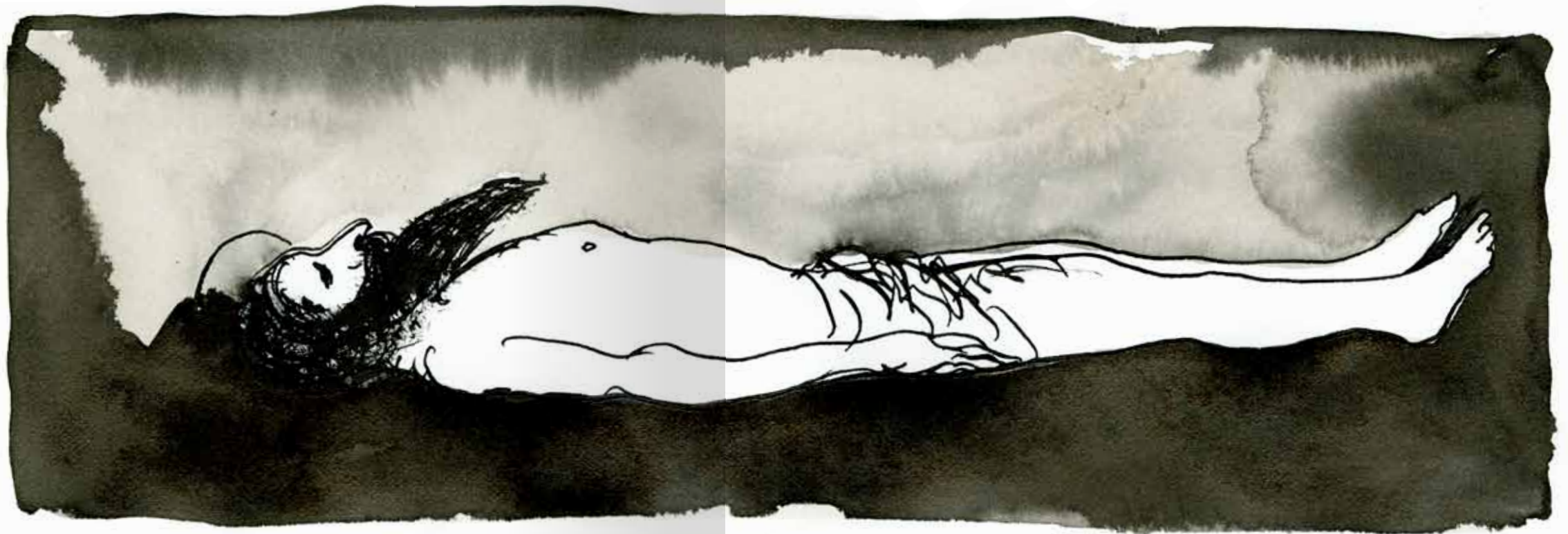
Het einde van de
Heilige Kyprianus

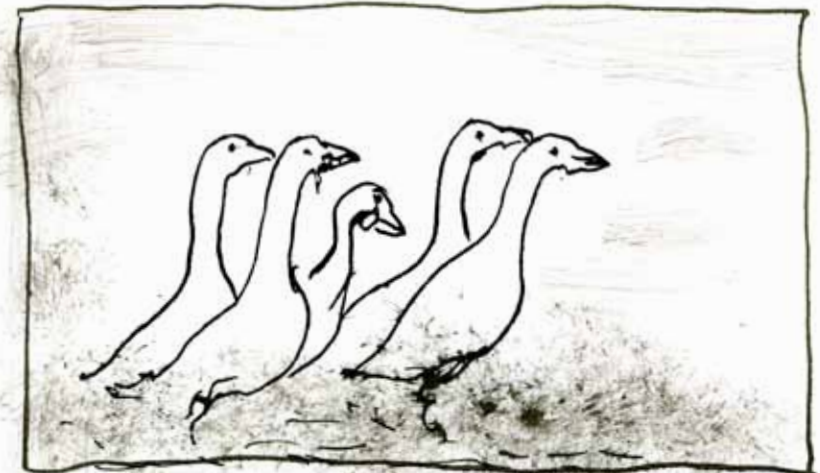
Isaac Babel.
tekeningon Koorraad Tintel.

Hun God lag in de kerk, star
en keurig afgelegd als een lijk dat
thuis reeds is gewassen, maar
dat geen begrafenis heeft gekregen.

En zij installeerde zich in haar slede, reed naar de binnenplaats van het klooster en wierp daarbij vader Marion bijna ondersteboven, die helemaal van streek was geraakt.

De vrouw reed de wieg der Moskouse tsaren binnen, samen met haar wastobben, haar ganzen, met haar grammofoon zonder hoorn, kondigde zich aan als vrouw Sawitsjeva en eiste voor zichzelf woning nummer negentien in het paleis van de bisschop op.

En tot mijn verbazing kreeg
Sawitsjewa die woning toegewezen
ook, en zo ging het met alle
anderen die op haar volgden.

Zoo werd mij uitgelegd dat
de Textielvakbond in een der
uitgebrande gebouwen veertig
woningen voor de arbeiders van
de verenigde Kostromase
Wasmijverheid had ingericht
en dat zij vandaag op weg
naar het klooster waren om
hun nieuwe woningen te
betrekken.

Arina, het kamermeisje, woonde in het hotel bij de staatsietrap, maar Serjoga, de duvelstoejager van de portier, woonde op de achtertrap. En ze leefden in zonde met elkaar.

